

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis”.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Žydas ar pagonis?

John Fenn, 2010 m. vasario mėn. 6 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Aš mažiau apie tai, kiek įtikėję pagonys turi supanašėti su žydais, kai jie pradeda mokytis iš žydų švenčių ir Senojo Testamento paslapčių.

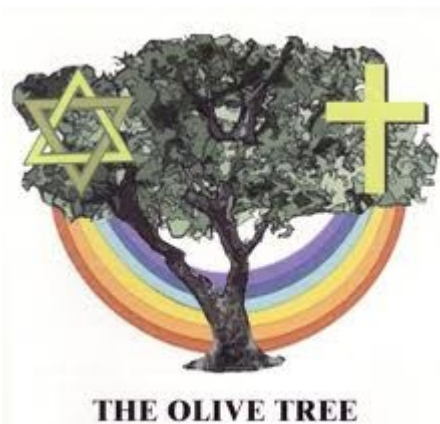
Balanso ieškojimas

Man patinka švęsti 7 (pagrindines) žydų šventes. Mūsų namų bažnyčioje Tulsoje šį rudenį mes susitikome per Trimitų Šventę, o dviem savaitėm anksčiau per Palapinių šventę švęsti ir minėti jų turtingų reikšmių ir pranašavimo. Daugelis iš mūsų lankėsi Velykų šventime (Passover Seder) arba net švenčia tai kiekvienais metais ir žavisi tuo, kaip jos pranašauja apie Viešpaties mirtį ir prisikėlimą.

Nėra abejonių, kad 4 pavasario šventės vykta tiksliai jas atitinkančiomis dienomis: Neraugintos duonos šventė, Pascha (kryžius), Pirmųjų vaisių šventė (sekmadienis, kai Jėzus prisikėlė), ir Sekminės (Šventosios Dvasios suteikimas). Taip pat aišku, kad mes švęsime paskutinę šventę, Palapinių šventę, jos tikslią dieną. Zacharijas (Zach 14:16) sako, kad visos tautos kiekvienais metais ateis į Jeruzalę švęsti su Viešpačiu Palapinių šventę, tai reiškia Dievo, kuris gyvena su žmogumi, šventę, ir taip bus kiekvienais metais tūkstantmečio metu.

Taigi logiška mąstyti, kad dvi likusios šventės išsipildys paskirtą dieną: Trimitų šventė (teisiųjų mirusiųjų prisikėlimas ir pasislėpimas su Mesiju) ir Atpirkimo šventė (Yom Kipur, kryžius ir Kristaus sugrįžimas). Taigi, kodėl mes dabar turėtume švęsti šias šventes?

Pasvarstykime, ar mes, įtikėję pagonių turime pareigą supanašėti su žydiškėmis šaknimis?

Senas argumentas

Šis klausimas buvo iškilęs ir anksčiau. Apaštalų darbuose (Apd 13:15) skaitome, kad Paulius ir Barnabas tarnavo pagonims visoje Romos imperijoje, mokydami apie Jėzų, žydų Įstatymo, ir kaip Jis įvykdė žydų pranašystes, bet nereikalavo, kad jie laikytųsi žydų Įstatymo.

Bet kai kurie su tuo nesutiko. „...tuomet pakilo kai kurie įtikėjusieji iš fariziejų partijos ir tarė: „juos reikia apipjaustyti ir įsakyti, kad laikytųsi Mozės Įstatymo“ (Apd 15:5).

Rašydamas apie šitą patyrimą (Gal 2:1-4), Paulius paminėjo, kad jis nuėjo susitikti su lyderiais Jeruzalėje „...asmeniškai, kad kartais nebėgčiau, ar nebūčiau bėgęs veltui“. Jis norėjo įsitikinti, kad laisvė, apie kurią jis mokė, buvo tikrai iš Šventosios Dvasios, ir sutinka su Dievo Žodžiu. Jie visi susitiko ieškoti Viešpaties šiuo klausimu.

Fariziejai (kurie reiškė „atsiskyre“), pradėjo savo veiklą, kaip (separatistų) šventumo judėjimas apie 150 BC (prieš Kristų) susirūpinę, kad jie negali atskirti žydo nuo graiko. Žydai tuo metu kaip ir graikai lankė sporto sales, kaip ir graikai mėgo pasibūti pirtyse, kaip ir graikai vaikščiojo į sporto varžybas, kaip ir graikai mėgdavo teatrus, ir kalbėjo, kaip graikai. Taigi kaimyninės sinagogos buvo sukurtos kaip mokyklos mokytį jaunuolius tikėjimo, suaugusių susirinkimams ir Žodžio studijoms. Tuo metu, kai Jėzus

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 1
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

ėmė mokyti, jų prisakyti nuostatai ir tradicijos buvo tapę svarbesniais už Mozės Įstatymą, ir dėl to įvyko konfliktas su Jėzumi.

Šitie fariziejų tikintieji (Žr. Apd 15) galvojo, kad įtikėję pagonys turėjo atsiskirti (kad taptų šventesni) ir vykdyti Mozės įsakymus. Paulius, Barnabas, Petras nesutiko su tuo, ir teigė, kad pats Dievas nutarė pagonims suteikti Šventąją Dvasią ir nėra jokių nurodymų iš Dievo, kad Jis tikisi, kad jie paklus Mozės Įsakymui (mūsų dienomis sakytume, kad nėra jokių pranašišku žodžių, pranašysčių) taigi jie neprivalo nieko vykdyti, jei Dievas neįsakė (eil.7-10).

Išgirdęs, ką Šventoji Dvasia darė tarp pagonių, Jokūbas, Jėzaus brolis, atsistojo ir pasakė: „...su šituo pranašu žodžiu sutinku. Todėl aš manau, kad į Dievą atsivertusių pagonių nereikia apsinkinti“ (Apd 15:19).

Dvasia ir Žodis visada sutinka, todėl teisingas ištyrimas, ar „judėjimas“ yra iš Dievo ar ne, tai yra Žodžio palyginimas su tuo, ką žmonės vadina Šventosios Dvasios veikimu. Tai tebėra teisingas būdas, kaip iširti judėjimą, tarnautoją ar „išsiliejimą“. Galima įsivaizduoti, kokį didelį džiaugsmą sukėlė jų sprendimas tarp įtikėjusių pagonių. Trumpai kalbant, Dievas atidavė jiems pats Save jiems, tai ką gali pridėti Senojo Testamento įsakymai? (Apd 15:19-31)

Dėl ko reikia susitarti?

Visi turėtų sutikti su šituo. Bet „fariziejų sekta“, kurią mini Paulius (Žr. Apd 15), toliau laikėsi savo nuomonės tol, kol (Žr. Gal 2) Paulius pavadina juos „...netikrais broliai, kurie paslapčia įslinko iššnipinėti mūsų laisvės, kurią mes turime Jėzuje Kristuje, ir norėjusiems mus pavergti“ (1-4 eil.).

Atkreipkite dėmesį, kad jų tikslas buvo tikinčiuosius, kurie turėjo laisvę Kristuje, gražinti į Mozės Įstatymo vergiją. Nors kita vertus, Paulius taip numatė savo keliones, kad būtų Jeruzalėje švęsti Sekminių taigi, kaip tai suderinti?

Išvada tokia: jei kas nori laikytis žydų papročių suvokdamas, kad yra malonėje ir yra laisvas, jis gali tai daryti. Bet jei jis verčiamas laikytis šitų papročių todėl, kad bijo įžeisti Dievą, ar galvoja, kad daugiau Jam patiks, ar kad nepilnai vykdo tikėjimo nuostatas, ar kiti jį verčia taip elgtis, sakydami, kad turi gilesnį apreiškimą - jie klysta.

Triušio pėdsaku (nedidelis nukrypimas nuo temos)

Rom14:5-6 Paulius kalba apie sabato šventimą ir aiškina: „vienas žmogus išskiria vieną dieną iš kitų, kitam, jos visos yra vienodos. Kiekvienas tebūna įsitikinęs pagal savo išmanymą. Tas, kuris išskiria dieną, tai daro Viešpačiui, ir tas, kuris neišskiria dienos, nesilaiko jos Viešpačiui“.

Ir vėl Kol 2:16-17: „Taigi niekas tenesmerkia jūsų dėl valgio ir gėrimo, dėl jauno mėnulio (Trimitų šventė) ar sabato dienų; visa tai yra būsimųjų dalykų šešėlis, o kūnas yra Kristus“.

Kitais žodžiais tariant, jei tu išskiri šeštadienį, ar žydų šventes iš kitų dienų, tu tai darai Viešpačiui, ir tai yra gerai. Riba, kurios negalima kirsti, tai įtikinėti kitą, arba silpninti kito tikėjimą ir daryti tai įstatymu. Šitame laiško Romiečiams skyriuje (Rom 12) jis kalba apie vegetarizmą, sabato šventimą, ir stabams pašvęstos mėsos valgymą.

Tiems, kurie valgė tik daržoves ir tikėjo, kad viena diena yra virš kitų, ar jautė sąžinės priekaištą valgyti mėsą, kuri anksčiau buvo paaukota pagonių šventykloje, Paulius sako, kad jie yra „silpno tikėjimo“ (žr.1 eil.). Jis sakė priimti juos, ir nesiginčyti „Te kiekvienas būna pilnai įsitikinęs savo prote, (bet neverčia taip pat mąstyti kito)“.

Paliekam „triušio pėdsaką“ ir grįžtam į pagrindinį taką

Yra keli dalykai, kurių Paulius mokė galatus apie sugrįžimą prie įstatymo:

„Neatstumi Dievo malonės, nes jei teisumas įgyjamas įstatymu, tuomet Kristus mirė veltui“ (Gal 2:21).

Kam daryti tai, kas erzina Tėvą ir Jėzų?

„Nejaugi jūs tokie kvailiai, kad pradėję Dvasia, dabar užbaigsite kūnu?“ (Gal 3:3)

Kvailiai. Kreipinys, kuris žeidžia. Tai tikintieji, kurie pasirinko kvailą tikėjimo kelią. Pamąstykime logiškai, - jeigu jūs savo viduje turite Šventąją Dvasią, kaip jūs galite būti išstobulinti (amžiniais) įstatymais? Jeigu

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Šventoji Dvasia gyvena jūsų viduje, argi tai nėra priežastis, kad jūs pasiekiate brandą eidami per gyvenimą kartu su Juo, gyvendami pagal Dvasią iš vidaus į išorę?

Tie, kurie yra Įstatymo vergovėje ir religiniuose apribojimuose nepatiria daug stebuklų:

„Argi Tas, kuris teikia Dvasią ir pas jus daro stebuklus, tai daro per Įstatymo darbus, ar dėl tikėjimo klausymo?“ (Gal 3:5)

Paulius sako, kad mes nesame tarnai, kurie turi paklusti pono Įstatymui, bet esame Dievo vaikai, ir mūsų dvasia šaukia „Abba (Tėveli) Tėve“ (Gal 4:6).

Įstatymui nereikia tikėjimo, bet darbų, ir „...žmogus nėra išteisinamas Įstatymo darbais, bet tikėjimu į Jėzų Kristų, ir netgi mes, kurie tikime į Jėzų Kristų...“ (Gal 3:12; 2:16).

Jis sako, kad Įstatymas buvo mūsų auklėtojas, vedęs į Kristų, bet kai jau esame Kristuje, mes nesame daugiau auklėtojo valdžioje, nes mes dabar esame Dievo vaikai (Gal 3:23-26).

Prievolė ir erezija

Paulius tęsia toliau sakydamas, kad tie, kurie ieško išteisinimo Įstatyme „prarado malonę“ (Gal 5:4), ir jei kas nors laikosi Įstatymo bei sulaužo bent vieną įsakymą yra kaltas dėl visų (Gal 5:3).

Pavyzdžiui, Mt 23:3, Jėzus kalbėjo lyderiams, kurie buvo taip susirūpinę detalėmis, kad būtų įvykdytas visas Įstatymas, jog nepastebėdavo svarbesnių dalykų – teisingumo, gailestingumo, tikėjimo, o buvo susitelkę atskaičiuoti dešimtines nuo mėtų, krapų ir kmynų...

Paulius sako, kad jei tikintysis nutaria laikytis Įstatymo, jis turi laikytis viso Įstatymo. Šiame pavyzdyje, jeigu jie aukoja pagal Įstatymą, tai turi daryti ir nuo prieskonių, nes taps veidmainiais ir bus kalti prieš Įstatymą.

Bet jeigu tu pasirenki atiduoti dešimtines ir/arba kitaip reguliariai aukoti, yra privalumai (žr. 2 Kor 9:6-11; Lk 6:38), bet tai turi būti daroma laikantis malonės ir laisvės, o ne Įstatymo.

Jei nutari laikytis Įstatymo, tuomet tu negali sumaišyti įvairių audinių (turi atsisakyti medvilnės/polistirolo marškinių), nevalgyti žuvų, kurios neturi pelekų ir žvynų (viso gero krevetėms, omarams, šamams), negalėsi valgyti sūrio kartu su mėsainiu, turi duoti dešimtines net nuo prieskonių ir laikytis kitų priesakų - (613) Mozės įsakymų ir, kas pažeidžia nors vieną, pažeidžia visus.

Paulius giria jų uolumą, bet nori, kad jie siektų pusiausvyros, nes jeigu jie toliau laikysis tos vergijos, jie taps nuo jos priklausomi, ar dar blogiau – pradės priešintis arba persekioti tuos, kurie vaikščioja laisvėje Kristuje (Gal 4:18-31).

Jis toliau kalba, kad atsakymas jų troškimui būti daugiau panašiu į Jėzų - tai gyventi pagal savo dvasią ir Šventąją Dvasią, o ne Įstatymo raidę: „Bet jei jūs Dvasios vedami, nebesate Įstatymo valdžioje.“ (Gal 5:13-26)

„Jūs, broliai, esate pašaukti laisvei! Tik tenebūna ši laisvė proga kūnui, bet su meile tarnaukite vieni kitiems. Todėl, kad taip įvykdomas visas Įstatymas: „Mylėk savo artimą kaip save patį“ (Gal 5:13-14).

Tai viską apibendrina. Mes esame pagony, kaip Paulius moko, mes galime laikytis žydų kultūros ir švęsti jų šventes, bet laisvės pozicijoje - tiek kiek norim ir jeigu norim, bet mes neturime paversti šitą laisvę leidimu palikti malonę ir grįžti prie vergovės. Ši laisvė yra duota, kad mes galėtume tarnauti vienas kitam meilėje.

Tokios mano mintys šią savaitę...

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com